

Finn – fra Hansen til Schrøder Hansen

Hej gamle klassekammerater; glæder mig til at gense jer alle ved fejringen af 50-året for den afsluttede realeksamen, og i øvrigt 60-året for at være startet i 1. klasse. Kunne forstå på Ulrik, at det havde været vanskeligt at opspore mig pga. mit ændrede efternavn; dette skal jeg vende tilbage til senere.

For at begynde ved 70'erne, hvor vi slap hinanden (enkelte dog det diametralt modsatte, kan jeg forstå), kan jeg berette, at jeg efter studentereksamen i 1973 flyttede til Aarhus for at læse kunsthistorie ved Aarhus Universitet; her beskæftigede jeg mig hovedsageligt med tegn og symboler (ikonologi) i kristen middelalderkunst, og der tegnede sig så småt en karriere lidt i retning af den senere så berømte *Robert Langdon*. For at komme hurtigt og bekvemt rundt til forelæsninger og studier ved diverse universiteter og katedraller i Europa havde jeg tidligt anskaffet mig motorcykel: først en bedaget, østtysk *MZ 150 ccm*, senere en mere langturskomfortabel og motorkraftig *Suzuki 1000 ccm*.

Skolefoto fra 2. C (1962-63)

Tidlig morgen lidt uden for Avignon efter en lang køretur, 1977

Efter at have brugt to år ekstra på mit konferensspeciale blev jeg i 1981 endelig mag art i kunsthistorie, klar til at undervise kommende magistre. Kraftige nedskæringer fjernede dog brat udsigten til noget sådant, hvilket sammen med en tiltagende lede ved hele universitetsmiljøet fik mig til at lægge roret om og udstikke en helt ny kurs: direkte mod Arbejdsformidlingen, hvor jeg sagde pænt ja tak til det første, det bedste job som lagermedarbejder. Var beslutningen svær, lå arbejdet mig til gengæld ikke så fjernt, da jeg var vant til at tilbringe mine sommerferier med ufaglært fabriksarbejde: først ved *E. Rasmussen A/S* i Fredericia, sidenhen som landbrugsmedhjælper ved godset *Lyngbygård*, hvor jeg boede til leje i en nedlagt tjenestebolig. Jeg har sågar haft et fire ugers sommervikariat som graver ved *Lyngby*

Borum Kirke, hvilket skule have været en ren loppetjans med lidt lugning og rivning efter behov; begravelser, blev jeg bedyret, ville der ikke komme nogen af. Jeg nåede at få fem, hvor jeg ene mand med skovl og spade skulle grave et 80 x 200 cm hul helt ned i en dybde af 180 cm (noget så nymodens som en *Bobcat*, endsiges noget med en lille fiks urne, som jeg havde kunnet klare på 10 minutter med et pælebor, brugte man ikke dengang i de mindre landsogne).

Jobbet som lagermedarbejder havde jeg i fire år, bl.a. fordi det samtidig gav mig mulighed for på Århus Handelshøjskole at følge HA (ikke at forveksle med den der klub for forvoksede *Kreidler* kørere). I 1986 blev jeg ansat som ansvarlig for indkøb og logistik i *Raufoss Aluminium A/S*, et dansk datterselskab til den norske koncern *Raufoss Ammunisjonsfabrikker AS*, som ud over at forsyne det meste af verden med granater ekstruderede en del aluminiumsprofiler, som vi så kunne flikke sammen til forskellige glasfacader, altanlukninger samt eksklusive vinterhaver - lige indtil Schlütters kartoffelkur trak tæppet væk under os i 1989. Umiddelbart herefter blev jeg ansat som salgs- og indkøbsleder i *Scan Aprima A/S*, som leverede diverse artikler, primært læder og møbelstof, til den danske polstermøbelbranche. I 1998 blev jeg adm. direktør, hvilket foruden det rent administrative indebar en del rejseaktivitet: dels kundeBesøg hos danske polstermøbelfabrikker, dels leverandørBesøg og messedeltagelse rundt i Europa. Globaliseringen, der for alvor begyndte at gøre sig gældende omkring 2000, betød, at vi, som mange andre, skulle belave os på at "finde nye græsgange" i Fjernøsten. Træt af at være væk hjemmefra, med udsigt til at skulle være det endnu mere og med et anstrengt forhold til det at være lukket inde i en trang flykabine valgte jeg at holde i 2004, hvor jeg så regnede med, at jeg

Far og yngste søn (tv.) på vej op ad Alpe d'Huez, 2001

Lettere usoingeret skibums i Dolomitterne, 2007

fra et lille hjemmekontor, mageligt siddende foran en pc med opgraderet grafikkort og 24" HD skærm, bare lige kunne spytte en masse web sites ud til mine gamle kunder. Men det kunne jeg ikke, især fordi det på det tidspunkt kneb med den fornødne disciplin til at arbejde hjemmefra; jeg måtte derfor se at få mig et andet arbejde, og vel at mærke uden rejser, men også uden for hjemmets vægge.

Det fik jeg i 2008, hvor jeg blev ansat som indkøbskoordinator i en virksomhed, der leverede greb til køkken og bad til det meste af verden: *Furnipart A/S*. Det var et herligt 31 timers arbejde med ren disponering og produktionsplanlægning foran to 28" skærme, og jeg kunne sagtens se mig selv i det, mange år frem. Begyndende psoriasisgigt i nakke og håndled gik dog efterhånden dårligt i spænd med et arbejde ved skærm og tastatur, og jeg valgte derfor at gå på efterløn i 2017. To år senere blev jeg, grundet anciennitet, forfremmet til folkepensionist, hvilket jeg nu også godt kan se mig selv i, mange år frem.

Jeg flyttede i 1977 sammen med Dorrit, som jeg senere blev gift med og i 1997 også skilt fra. Sammen nåede vi heldigvis at få to fantastiske sønner: Martin i 1980 og Christian i 1986; disse har sidenhen beriget min tilværelse med fire lige så fantastiske børnebørn på 1, 4, 5 og 7 år. I 1999 mødte jeg så Pia, som jeg flyttede sammen med året efter – helt ukompliceret, da Pia ikke havde børn, og mine foretrak at bo hos moderen.

For såvel Pia som mig var det vores livs helt store kærlighed, og som et par fjollede teenagere kunne vi næsten ikke holde det ud, når vi ikke var sammen, og kunne heller ikke holde os fra hinanden, når vi var sammen (vel nok baggrunden for mit ønske om et hjemmekontor og især den udeblevne succes hermed). Som så mange andre ville vi også gerne have et mere håndgribeligt vidnesbyrd om vores store kærlighed: sådan noget med matchende ringe og samme efternavn (børn var trods alt lidt for fjollet). Vi kunne med andre ord næsten ikke vente med at blive forenet som rette ægtefolk, med samme efternavn; og da Pia hed Schrøder, og jeg Hansen, blev det til *Schrøder Hansen*.

Hr. og Fr. Schrøder Hansen, netop viet i Risskov Kirke 2016

Vi blev gift i Risskov Kirke efteråret 2016; fælles efternavn tog vi i forbindelse navnelovens ændring i 2006.

Pia og jeg har haft mange herlige bilture rundt i Europa, ikke mindst i alperne, som jeg altid har holdt meget af; her har vi også stået meget på ski, og her har jeg siden 90'erne samtidig fået kørt en del kilometer på cykel. Bilturene var altid uden plan og mål; vi kørte bare fra dag til dag, og da det foregik efter mit gamle Lademanns Autoatlas fra 70'erne, endte vi ofte de mest besynderlige, undertiden halvskumle steder.

FAKTA:

Født: **4. maj 1954**
Boede: **Martinsvej 23**
Bor: **Elmevej 18 B**
8240 Risskov
Tlf.: **4019 2989**
Mail: **hanmedev@icloud.com**

Siden fru en i 2011 besluttede os til at anskaffe to gårdhunde, har vi imidlertid slet ikke været uden for Danmarks grænser; til gengæld har vi nu efterhånden været rundt i de fleste egne af landet, hvor jeg især er kommet til at holde af vandringer rundt i de gamle stationsbyer og købstæder, herunder ikke mindst *Fredericia*, som jeg kan vandre rundt i, timevis, ofte spekulerende over, hvor mange af jer, der stadig måtte bo her; mange gange har jeg tilmed taget mig selv i at stirre lidt for uhæmmet granskende på forbigående, for lige at se, om det mon skulle være en gammel klassekammerat. Skulle nogen af jer således i de

senere år i Fredericias gader være stødt på en underlig, mistænkelig person med vedvarende stirrende blik, så kan det altså godt have været mig.

Mindes ikke at have set nogen af jer siden slutningen af 70'erne; så nu vil jeg se frem - nej, snarere glæde mig meget – til, at vi endelig kan mødes til sommer.